

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyní Mgr. Martinou Kotouček Mikoláškovou ve věci

žalobce: **Y. D.**, narozen dne X
státní příslušník Marockého království
toho času v X

proti
žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Středočeského kraje,**
sídlem Křižíkova 8, 186 31 Praha 8

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 9. 4. 2022, č. j. KRPS-94436-17/ČJ-2022-010022,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení rozhodnutí žalované označeného v záhlaví (dále jen „napadené rozhodnutí“). Žalovaná tímto rozhodnutím zajistila žalobce podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců za území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 261/2021 Sb. (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) za účelem vyhoštění. Ve výroku rozhodnutí stanovila dobu zajištění v délce 90 dnů od okamžiku omezení osobní svobody.

Obsah žaloby a vyjádření k žalobě

2. Žalobce v žalobě nejprve uvedl, že žalovaná porušila § 3 ve spojení s § 2 odst. 1 a 4 a § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Žalobce namítal, že napadené rozhodnutí postrádá především náležité odůvodnění

vedlejšího výroku stanovujícího délku zajištění. Odkázal na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 13. 8. 2021, č. j. 41 A 21/2021-32, ve kterém soud odkazoval na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 10. 2011, č. j. 1 As 93/2011-79, podle kterého je nutné jednak uvést všechny úkony, které bude pravděpodobně nezbytné provést k přípravě realizace správního vyhoštění, ale také je nezbytné požadovat, aby správní orgán kvalifikovaně na základě svých zkušeností upřesnil svůj odhad, jak dlouho zabere provedení každého ze specifikovaných úkonů. Žalovaná sice alespoň obecně stanovila jaké úkony a v jakém časovém rámci bude činit, nicméně v rozhodnutí žalované chybí bližší odůvodnění přibližného časového rámce realizace dalších kroků, které budou následovat v případě, že se podaří obstarat náhradní cestovní doklad. Z napadeného rozhodnutí by mělo být zřejmé minimálně to, z čeho žalovaná dovozuje možnost realizace nuceného návratu v rámci repatriačních letů (běžně uskutečňovaného v doprovodu policejní eskorty); zda se tyto lety realizují i z České republiky nebo pouze z jiných zemí Evropské unie. Jakým způsobem by vyhoštění probíhalo, zda přímo letecky z České republiky nebo by ještě navíc bylo nutné zajistit tranzit přes jiné země, a zejména, jak dlouho by za této výjimečné situace trvalo obstarání nutných přepravních dokladů.

3. Žalovaná ve vyjádření k žalobě nejprve zrekapitulovala skutkový stav a následně uvedla, že má za to, že byl skutkový stav spolehlivě zjištěn a rozhodnutí o zajištění bylo řádně odůvodněno. Žalovaná dále poukázala na to, že žalobce vstoupil na území České republiky bez dokladů a bez oprávnění k pobytu v jakémkoli evropském státě. Bude tak nutné ověřit totožnost cizince ve spolupráci s marockou ambasádou v Praze a zajistit mu náhradní cestovní doklad, Ze strany marocké ambasády přitom často dochází k průtahům a spolupráce s českými úřady není zrovna ideální, nicméně se v minulosti přesto podařilo ověřit totožnost několika marockých občanů a byl jim následně vystaven náhradní cestovní doklad. Následně je nutné zajistit letecký spoj a případnou policejní eskortu, což může trvat řádově týdny až měsíce, přesnou dobu trvání nelze v žádném případě při prvotním rozhodnutí o zajištění určit. Z praxe žalované je známo, že zajištění cizince, občana Maroka v délce 90 dnů je zcela přiměřené. Žalovaná činí jednotlivé úkony bezodkladně a v návaznosti. Správní vyhoštění žalobce je zcela realizovatelné. Žalovaná navrhla žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

4. Soud ověřil, že žaloba byla podána osobou k tomu oprávněnou, ve lhůtě dle § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Žaloba je tedy věcně projednatelná. Při přezkumu napadeného rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
5. Soud rozhodl o žalobě bez jednání v souladu s § 172 odst. 5 zákona o pobytu cizinců, neboť žalobce o nařízení jednání ve stanovené lhůtě nepožádal a žalovaná výslovně uvedla, že nepožaduje nařídit jednání.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

6. Ze správního spisu, který byl soudu doručen společně s žalobou dne 13. 5. 2022, zjistil soud pro posouzení věci následující relevantní skutečnosti. Z úředního záznamu ze dne 9. 4. 2022 vyplývá, že dne 8. 4. 2022 ve 23:31 hodin byla vyslána policejní hlídka k benzinové

čerpací stanici na 37 km dálnice D5 ve směru na Plzeň, kde se měli nacházet dva cizinci bez osobních dokladů a ve špatném zdravotním stavu. Hlídka na místě zjistila, že jde o dva cizince z Maroka, kteří nebyli schopni komunikace a neměli u sebe žádné osobní doklady, přičemž jedním z cizinců byl žalobce. Následně byli oba cizinci transportováni do nemocnice v Hořovicích k vyšetření a věc byla předána cizinecké policii. Žalobce byl téhož dne ve 2:50 hodin zajištěn podle § 35 odst. 2 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění zákona č. 418/2021 Sb.

7. V propouštění zprávě ze dne 9. 4. 2022 z Nemocnice Hořovice má soud za prokázané, že byl žalobce hospitalizován od 2:07 hodin do 9:32 hodin, přičemž v doporučení je uvedeno, že je schopen úkonu ve správním řízení a eskorty na oddělení cizinecké policie a je schopen pobytu v utečeneckém táboře.
8. Dne 9. 4. 2022 bylo žalobci oznámeno zahájení správního řízení o správním vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 a 4 zákona o pobytu cizinců a tentýž den byl vyslechnut za přítomnosti tlumočnicka z arabského jazyka. Žalobce do protokolu sdělil své osobní údaje včetně data narození X a dále sdělil, že v domovské zemi bydlí na adrese X, Maroko. Z Maroka vycestoval dne 4. 1. 2021 z ekonomických důvodů, jelikož je jeho rodina chudá a chtěl v zahraničí vydělat nějaké peníze. Vycestoval letecky na svůj cestovní doklad do Turecka, kde se zdržoval asi půl roku a několikrát se pokoušel pěšky dostat do Řecka, při těchto pokusech svůj cestovní doklad ztratil. Do Řecka se nakonec dostal a následně pokračoval pěšky do Albánie, kde pobýval 8 měsíců a pomáhal místním muslimům za jídlo a ubytování. Potkal zde muže jménem A. F., se kterým dále cestoval a se kterým byl nakonec v České republice zajištěn. Z Albánie pokračovali pěšky do Černé Hory, pak do Srbska a následně do Maďarska. Při této cestě nebyli nikým kontrolováni. V Maďarsku si našli v noci na odstavném parkovišti zaparkovaný rumunský nákladní automobil a bez vědomí řidiče se schovali do podvozku přívěsu a doufali, že řidič pojedí do Německa, což byla cílová země cizince cestujícího s žalobcem. Žalobce chtěl pokračovat do Itálie. V podvozku cestovali asi 17 hodin, ale pak už byli po cestě vyčerpaní a byla jim zima, proto při zastavení kamionu z podvozku vylezli. Nevěděli, v jaké zemi se nacházejí a tak šli k nejbližšímu obchodu s občerstvením a požádali obsluhu, aby jim zavolala ambulanci, jelikož byli vyčerpaní a nebylo jim dobře. Ambulance přijela společně s policií. Žalobce uvedl, že je svobodný, bezdětný. V Maroku bydlel s rodiči, třemi sestrami a jedním mladším bratrem. V místě jeho bydliště v zemi původu je současná situace nebezpečná. Žalobce uvedl, že umí pouze arabsky a trochu francouzsky. V Itálii má kamarády, které chtěl najít, aby mu pomohli. V Itálii si chtěl najít zaměstnání, bylo mu jedno jaké. Do země původu se vrátit nechce, protože tam je špatná ekonomická situace. Na cestu zpět nemá žádné prostředky, má pouze 60 Euro. Nikde o azyl nežádal. Na území České republiky nemá žádné příbuzné, není rodinným příslušníkem občana EU ani s nikým takovým nežije ve společné domácnosti. Vůči České republice nemá žádné závazky.
9. Rozhodnutím žalované ze dne 9. 4. 2022, č. j. KRPS-94436-28/ČJ-2022-010022, bylo žalobci uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, v délce 2 let (dále jen „rozhodnutí o vyhoštění“). Rozhodnutí o vyhoštění nabylo právní moci dne 20. 4. 2022. Žalobce si převzal rozhodnutí o vyhoštění dne 9. 4. 2022.
10. Napadeným rozhodnutím rozhodla žalovaná o zajištění žalobce na 90 dnů z důvodu podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, tedy z důvodu, že je nebezpečí, že by mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění. Žalovaná dospěla

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. N.

k názoru, že z jednání žalobce, který přicestoval nelegálně, ukrytý v návěsu kamionu a jehož cílem cesty je Itálie, je zjevné, že existuje reálné nebezpečí, že bude mařit výkon rozhodnutí o vyhoštění. Dle žalované existuje důvodná obava, že by se mohl nekontrolovatelně a svévolně pohybovat mezi jednotlivými členskými státy, což nelze akceptovat. Žalovaná nevyhodnotila možnost uložení zvláštních opatření ve smyslu § 123b odst. 1 písm. a) – d) zákona o pobytu cizinců jako účelné a možné. K délce zajištění po dobu 90 dnů žalovaná na str. 5 napadeného rozhodnutí uvedla, že v této lhůtě bude zjišťovat a ověřovat totožnost cizince, jelikož má důvodné pochybnosti o jeho totožnosti a státní příslušnosti. Cizinec nijak nedoložil, že je příslušníkem Maroka. Žalovaná je povinna v této lhůtě zajistit náležitosti nezbytné k realizaci správního vyhoštění, tak aby bylo realizovatelné v době zajištění, zejména zjištění a ověření totožnosti žalobce a dále pak zajištění náhradního cestovního dokladu, které je pro realizaci vyhoštění klíčové. Proces ověření totožnosti a vydání náhradního cestovního dokladu společně s doručením náhradního cestovního dokladu přitom nelze časově predikovat. Žalovaná též přihlédla době, která je potřeba pro zajištění přepravních dokladů. Žalovaná pak odkázala na zkušenosti známé jí z její praxe, na základě kterých zhodnotila, že vyhoštění žalobce je možné a nikoli tedy vyloučené. Dále doplnila, že letenku nebo výjezdní průvoz žalobce přes jiné státy Evropské unie, kdy je nutné zajistit policejní eskortu, obstará Ředitelství služby cizinecké policie, a taktéž komunikuje o zpětvzetí žalobce s Marokem, kde má žalobce trvalý pobyt, přičemž doba k zajištění těchto náležitostí se pohybuje v řádech několika dnů nebo týdnů, proto žalovaná považuje dobu trvání zajištění v délce 90 dnů za přiměřenou.

11. Dne 21. 4. 2022 byl žalované doručen e-mail od sociální pracovnice M. Č., která žalovanou informovala o tom, že dne 21. 4. 2022 uvedl žalobce při sociálním pohovoru jako správné datum narození 21. 1. 1999 a nikoli 1. 8. 2001.

Posouzení žalobních bodů

12. Podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, policie je oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud je nebezpečí, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, zejména tím, že v řízení uvedl nepravdivé údaje o totožnosti, místě pobytu, odmítl tyto údaje uvést anebo vyjádřil úmysl území neopustit nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání.
13. Podle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, policie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Při stanovení doby trvání zajištění je policie povinna zohlednit případy nezletilých cizinců bez doprovodu a rodin či jiných osob s dětmi. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V řízení o prodloužení doby trvání zajištění cizince za účelem správního vyhoštění je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.
14. Žalobce v žalobě namítá výhradě nedostatky odůvodnění stanovení doby trvání zajištění, resp. toho, že žalovaná neuvedla bližší časový odhad trvání jednotlivých úkonů a dále, že

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. N.

neuvedla, z čeho dovozuje možnost realizace nuceného návratu v rámci repatriačních letů a zda se tyto lety realizují i z České republiky nebo pouze z jiných zemí Evropské unie a jak dlouho by trvalo zajištění nutných přepravních dokladů.

15. Ačkoli Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 19. 10. 2011, č. j. 1 As 93/2011-79, zdůraznil, že „[s]právní orgán musí v odůvodnění vedlejšího ustanovení výroku rozhodnutí o zajištění, jímž se stanoví doba jeho trvání, uvést, jaké všechny úkony bude pravděpodobně nezbytné provést k přípravě realizace správního vyhoštění konkrétní osoby. Dále lze nepochybně požadovat, aby správní orgán kvalifikovaně na základě svých zkušeností upřesnil v odůvodnění rozhodnutí svůj odhad, jak dlouho zabere provedení každého ze specifikovaných úkonů (např. obvyklá doba komunikace se zastupitelským úřadem země původu cizince, doba potřebná pro poskytnutí právní pomoci ze strany země původu). Správní orgán musí posuzovat uvedené otázky přísně individuálně, nikoliv paušálním odhadem. Pouze v případě, kdy jsou shora uvedené úvahy obsaženy ve správním rozhodnutí a dle své povahy mají oporu ve správním spise, mohou se soudy ve správním soudnictví ujmout své přezkumné činnosti a posoudit, zda správní orgán nepřekročil meze správního uvážení či ho nezneužil (§ 78 odst. 1 in fine s. ř. s.),“ tak následně správní soudy i při respektování tohoto právního názoru Nejvyššího správního soudu dospěly k závěru, že absence konkrétního časového odhadu provedení každého ze specifikovaných úkonů žalované při stanovení délky zajištění nemusí vést automaticky k nepřezkoumatelnosti rozhodnutí pro nedostatek důvodů. Zdejší soud má přitom za to, že v projednávané věci byly dány okolnosti odůvodňující neuvedení konkrétních odhadů časového rámce pro jednotlivé úkony. Žalovaná odkazovala na zkušenosti získané ze své úřední činnosti, v rámci které je seznámena s tím, že komunikace s Velvyslanectvím Marockého království není ideální a dochází k průtahům, přesto se ale v minulosti již podařilo správní vyhoštění realizovat. Podle žalované nejde zejména s ohledem na průtahy na straně Velvyslanectví Marockého království blíže specifikovat jednotlivé úkony. Ověření totožnosti žalobce a zajištění jeho náhradního cestovního dokladu je přitom pro realizaci vyhoštění stěžejní. Žalovaná je zjevně v této fázi přípravy výkonu rozhodnutí závislá na jiném subjektu (Velvyslanectví Marockého království), a soud je též ze své úřední činnosti seznámen s tím, že ověření totožnosti a zajištění náhradního cestovního dokladu prostřednictvím Velvyslanectví Marockého království trvá v řádech měsíců (srov. rozsudky zdejšího soudu ze dne 15. 2. 2022 č. j. 47 A 11/2022-12 a 47 A 12/2022-12), zároveň ale tyto úkony nejsou nutně bezúspěšné, tj. žalovaná disponuje ze své správní praxe informacemi, že byli někteří cizinci do Marockého království úspěšně vyhoštěni, není tak vyloučeno, že i u žalobce proběhne výkon správního vyhoštění úspěšně. Odlišná by byla situace, pokud by měla žalovaná ze své úřední činnosti informace, že se vůbec nedaří ověřovat totožnost příslušníků Marockého království nebo realizovat jejich návrat do vlasti.
16. Je logické, když žalovaná při své rozhodovací činnosti vychází i ze znalostí a zkušeností jí dostupných z úřední činnosti, neboť může důvodně předpokládat, že v obdobné skutkové situaci bude postup se spolupracujícími úřady (Velvyslanectví Marockého království) obdobný. Zároveň ale musí vždy dbát na to, aby důsledně zohlednila okolnosti každého případu a nepostupovala šablonovitě, což soud žalované v minulosti v několika případech již vytkl. Ačkoli je žádoucí, aby žalovaná při stanovení doby trvání zajištění uváděla alespoň přibližný odhad trvání jednotlivých úkonů, v projednávaném případě jsou okolnosti takové, že zejména v důsledku prodlev na straně Velvyslanectví Marockého království, je odůvodněn postup žalované, která nebyla v okamžiku vydání napadeného rozhodnutí schopna stanovit časový odhad pro zajištění konkrétních úkonů vedoucích

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. N.

k výkonu správního vyhoštění, neboť v souvislosti s ověřováním totožnosti žalobce a zajištěním jeho náhradního cestovního dokladu je odkázána na součinnost s jiným subjektem a od ověření totožnosti a zajištění náhradního cestovního dokladu se přitom odvíjí navazující úkony (zejména zajištění přepravních dokladů, jak bude vysvětleno níže).

17. V projednávaném případě pak také není pochybením, pokud žalovaná v napadeném rozhodnutí neuvedla, zda se bude repatriační let uskutečňovat z území České republiky nebo z jiného státu Evropské unie. V souvislosti se zajišťováním přepravních dokladů je situace závislá na vytíženosti (obsazenosti) linek v daném období. V rozhodnutí o zajištění cizince není nutné uvádět, zda bude cizinec vrácen do země původu prostřednictvím repatriačního letu, nebo zda bude zajištěn přepravní doklad v běžném (komerčním) letu, neboť v době rozhodování o zajištění není možné, v případě, že má být teprve ověřena totožnost cizince a zajištěn jeho náhradní cestovní doklad, rezervovat konkrétní let. V zájmu cizince přitom je, aby byl zajištěn nejbližší možný let a neprodlužovala se tak doba zajištění. Konkrétní let ovšem není možné zajistit dříve, než v době, kdy bude cizinec disponovat příslušným cestovním dokladem. Zároveň není s ohledem na relativní dostupnost letišť v jiných evropských státech vyloučeno, aby se takový let uskutečnil i z jiného členského státu Evropské unie. Protože není možné v den vydání rozhodnutí o zajištění určit přesný den (případně rozhodný týden), na který by byly přepravní doklady zajišťovány, nelze takové doklady ani dopředu zarezervovat a zajistit tak na konkrétní den přepravu žalobce do jeho vlasti a informovat žalobce o tom, zda proběhne výkon vyhoštění prostřednictvím repatriačního letu nebo komerčního letu. Navíc není možné takový přepravní doklad zajistit dříve, než bude ověřena totožnost žalobce a zajištěn jeho náhradní cestovní doklad. Proto, i kdyby byl žalované předem znám konkrétní den, kdy by bylo teoreticky možné let zajistit, neznamená to, že o měsíc později (až se podaří ověřit totožnost žalobce a zajistit jeho náhradní cestovní doklad), bude tento let ještě tzv. volný (tedy aby byla volná kapacita jak pro žalobce, tak pro případnou eskortu, pokud by se žalobce nerozhodl pro dobrovolný návrat do země původu). Není pochybením žalované, že v napadeném rozhodnutí neuvedla, zda bude výkon vyhoštění realizován prostřednictvím repatriačního letu z území České republiky nebo z jiného státu Evropské unie, nebo prostřednictvím komerčního letu, neboť objektivně nebyly splněny podmínky pro rezervaci konkrétního letu (nebyla ověřena totožnost žalobce a neměl žádné cestovní doklady).
18. Zdejší soud považuje za důležité v závěru ještě zdůraznit, že zajištěním cizince dochází k zásahu do jeho základního lidského práva na osobní svobodu [srov. např. rozsudky Evropského soudu pro lidská práva (dále jen „ESLP“) ve věci John proti Řecku ze dne 10. 5. 2007, stížnost č. 199/05, Rusu proti Rakousku ze dne 2. 10. 2008, stížnost č. 34082/02, Rashed proti České republice ze dne 27. 11. 2008, stížnost č. 298/07, a Saadi proti Spojenému království ze dne 29. 1. 2008, stížnost č. 13229/03], na něž odkazuje i čl. 52 odst. 3 ve spojení s čl. 6 Listiny základních práv Evropské unie a čl. 8 odst. 1 a 2 Listiny základních práv a svobod (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 12. 5. 2009, sp. zn. Pl. ÚS 10/08). ESLP s ohledem na význam osobní svobody zdůrazňuje základní účel ochrany poskytované čl. 5 Úmluvy, jímž je minimalizace rizika svévolného zbavení svobody (viz např. rozsudky ve věcech Kurt proti Turecku ze dne 25. 5. 1998, stížnost č. 24276/94, a Stafford proti Spojenému království ze dne 28. 5. 2002, stížnost č. 46295/99). Ačkoli si je soud vědom požadavku na rychlost rozhodování o zajišťování cizinců, je třeba trvat na tom, aby správní orgány při rozhodování o zajištění v maximálním možném měřítku zohledňovaly individuální okolnosti případu a aby do svých rozhodnutí podrobně uváděly

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. N.

úvahy k vyslovení jednotlivých výroků. Odůvodnění doby trvání zajištění žalobce je v napadeném rozhodnutí sice na samé hraně přezkoumatelnosti, avšak s ohledem na výše uvedené skutkové okolnosti případu ještě obstálo.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

19. Jelikož soud neshledal žádný žalobní bod důvodným a z obsahu spisu nezjistil žádnou vadu řízení, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námitky, žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s..
20. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšné žalované nevznikly v řízení žádné náklady překračující běžné náklady úřední činnosti.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 17. května 2022

Mgr. Martina Kotouček Mikolášková, v. r.
soudkyně